

plurimum, & eius gratia inciderat in multas calamitates & irreconciliabile Saulis odium, à quo ad mortem pertinaciter quærebat. Interea fide ac spe pendeat à bonitate Domini. Illam etiam experiebatur ubiq; Inde colligebat Deū esse adiutorem suum: & hinc futurū, vt ipse tandē liberaretur ab omnibus angustijs, & inimici ipsius perderētur. De hac protectione & bonitate Dei erga se gloriatur, dum de affectibus ipsius gloriatur. Alioqui maluisset videre salutē Saulis & omnium inimicorum suorū immutationem, quā perditionē. Ita & Psal 90. intelligendum est illud: Certē oculis tuis cōsiderabis, & retributionē peccatorū videbis. Sancti nec seiplos quærent, nec inimicos odio priuato prosequuntur, nec de perditione illorū pro ingenij humani malitia lætātur. Verūm quoniā à Deo pendent, & de illius erga se fide & prouidētia gloriāntur, & ante omnia diuini nominis gloriā sitiunt: fit vt cum magno gaudio videant, vel certē visuros se dicant, inimicorum suorū interitum: quoniam in illo vtrumq; cūm quod Deus sit protector sperantium in se, declaratur, tum nominis ipsius gloria vindicatur, quā in hoc Mūdo obscurabant homines impij. Sic filij Israël Deo laudes cantabant, vbi Pharaonis impij cum suo exercitu submersionem viderant. Ita & nos olim cum gaudio videbimus eorum exitium, qui veritati Christi pertinaciter repugnant.

PSALMVS LV.

TITVLVS.

AD PRÆCINENDVM IN NEGINOTH, INTELLECTVS DAVIDIS.

ARGVMENTVM PSALMI.

Contra inimicorum, & maxime eorum, qui amicitiam simulauerant, improbitatem, dolos & imposturam ad Deum queritur, illiusq; opem implorat, & aduersarijs vltionem imprecatur. Qui vero illi sint, & quæ ciuitas cuius meminit, quia non exprimitur, ad quam referendus sit historiam hic Psalmus, nō idem sentiunt cōmentatores. Quidam Ebræorum exponunt Psalmum de coniuratione Abshalom iuxta quem sensum, quæ de ciuitate corrupta ponit, intelligēda essent de Ierusalem. Ex nostris aliqui de ciuibus Keilah exponūt, quod illi iuxta diuinum oraculum fuerāt Dauidem in manus Saulis tradituri, vide 1. Sam. 23. Puto autem nihil impedire, quod minus de Saule & vrbe Saulis Gibeath possit hic Psalmus exponi, secundum historiam. Habet tamen pleraq; quæ in veritate ad Christū pertinent: vnde & pleriq; illum de Christo & illius proditore exponunt.

Dispositio Psalmi.

Habet autem Psalmus quatuor partes præcipuas. Prima est, qua petit precationē suam exaudiri Propheta. Ea complectitur versum 1. & 2.

Altera narrat afflictionem & angustias, in quibus constitutus fuit: idq; versibus 3. 4. 5. 6. 7. 8.

Tertia imprecatur vltionem hostibus, illiusq; causas assignat: vers. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.

Quarta declarat quomodo animum Propheta resumpserit, & futurum sibi diuinitus auxilium, & impij supplicium pollicitus sit. Huc pertinent reliqui versus ad finem vsq; Psalmi.

PRIMA PARS.

VERS. I.

DAVIDI Deus preces meas, & ne auerferis precationem meam.

2. Accommoda te mihi, & exaudi me, dum in prece mea circumferor, & infremo.

LECTIO
Vers. 2.

Dum in prece mea circumferor, & infremo. Ebr. אריר בשחי יאחימה. Græc. & vulg. Lat. Contristatus sum in exercitatione mea, & conturbatus sum. Hieron. Humiliatus sum in meditatione mea, & conturbatus. Iustin. Obstrepan in lamentatione mea, & rugiam. Pagn. Clamabo in sermone meo, & tumultuabor. Felix: Lamentabor in deprecatione mea, & strepitum faciam. Felin. Vociferor in prece mea, & infremo. Tigurin. Querulor in prece mea, & infremo. Campens. Turbatus sum enim, & præ dolore moueo me nunc huc nunc illuc, & inter orandum conturbor.

EXPLA-
NATIO.

Hac prima parte implorat diuinam clementiam & benevolentiam, quæ ad exaudiendum preces afflictorum parata est ac prompta. Quod enim dicit: *Auerte aures ad preces meas, & ne auerferis precationem meam, Accommoda te mihi, & exaudi me:* nihil aliud est quàm, Suscipe confugientem ad te, ac benignus, cognita angustia mea, succurre. Verba quidem nihil aliud sonant, quàm exaudiendi petitionem. Verūm sensus ipse includit primū diuinam benevolentiam, vnde omnia fluunt: deinde & auxilium, quod plerunq; sequitur exauditas cum benevolentia preces. Inuenias qui afflictum patienter quidem audiant, vt sperare possis sequenturam opem: verūm quoniam animo non audiunt beneuolo, fit vt nihil auxiliij inde sequatur. Apud Deum non ita habet. Vbi ille audit, coniuncta sunt hæc duo, primū benevolentia, deinde auxilium. Ad hanc benevolentiam respicit, quod dicit: *Auerte aures:* &, *Ne auerferis, & accommoda te mihi.* Nam hæc sunt beneuolentiæ signa, si princeps oppresso clementer accommodet aurem, caput adflectat, & faciem non auertat. Ardorem & vehementiam precandi exprimit, dum dicit: *Dum in prece mea circumferor & infremo:* שחי, inquit, in prece mea. שחי non significat simplicem precationem hoc loco, sed anxiam illam animi adflieti immurmurationem, qualis erat Annæ matris Samuelis. Vnde & illa 1. Samu. 1. ita ad sacerdotem Eli dixisse legitur: *כי מרוב שחי וכעתי דברתי עך הנה.* Quoniā è multitudine anxie meditationis meæ & mæroris mei loquuta sum hæctenus, Huc facit quod dicit: *Circumferor & infremo:* quibus verbis declarat